Euroopa Parlament
2019-2024

Istungidokument

B9-0153/2024

26.2.2024

RESOLUTSIOONI ETTEPANEK

nõukogu ja komisjoni avalduste alusel

vastavalt kodukorra artikli 132 lõikele 2

vajaduse kohta vankumatu toetuse järele Ukrainale pärast kaks aastat kestnud Venemaa Ukraina-vastast agressioonisõda
(2024/2526(RSP))

Michael Gahler, Andrius Kubilius, Rasa Juknevičienė, David McAllister, Siegfried Mureşan, Jerzy Buzek, Ewa Kopacz, Traian Băsescu, Vladimír Bilčík, Vasile Blaga, Ioan-Rareş Bogdan, Daniel Buda, Cristian-Silviu Buşoi, Daniel Caspary, Gheorghe Falcă, Tomasz Frankowski, Anja Haga, Andrzej Halicki, Mircea-Gheorghe Hava, Sandra Kalniete, Arba Kokalari, Andrey Kovatchev, David Lega, Miriam Lexmann, Antonio López-Istúriz White, Elżbieta Katarzyna Łukacijewska, Lukas Mandl, Marian-Jean Marinescu, Liudas Mažylis, Dace Melbārde, Dan-Ştefan Motreanu, Gheorghe-Vlad Nistor, Aušra Seibutytė, Michaela Šojdrová, Eugen Tomac, Inese Vaidere, Tom Vandenkendelaere, Tomáš Zdechovský, Milan Zver
fraktsiooni PPE nimel

B9-0153/2024

Euroopa Parlamendi resolutsioon vajaduse kohta vankumatu toetuse järele Ukrainale pärast kaks aastat kestnud Venemaa Ukraina-vastast agressioonisõda (2024/2526(RSP))

Euroopa Parlament,

– võttes arvesse oma varasemaid resolutsioone Ukraina ja Venemaa kohta, eelkõige neid, mis on vastu võetud pärast Venemaa Ukraina-vastase sõja eskaleerumist 2022. aasta veebruaris ja Krimmi poolsaare annekteerimist 19. veebruaril 2014,

– võttes arvesse 2014. aastal ühelt poolt Euroopa Liidu ja selle liikmesriikide ning teiselt poolt Ukraina vahel sõlmitud assotsieerimislepingut[1] ning Euroopa Liidu ja Ukraina vahelist põhjalikku ja laiaulatuslikku vabakaubanduspiirkonda, mida leping hõlmab,

– võttes arvesse ÜRO põhikirja, Haagi konventsioone, Genfi konventsioone ja nende lisaprotokolle ning Rahvusvahelise Kriminaalkohtu Rooma statuuti,

– võttes arvesse komisjoni 20. juuni 2023. aasta ettepanekut võtta vastu Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus, millega luuakse Ukraina rahastu (COM(2023)0338),

– võttes arvesse Euroopa Ülemkogu 14. detsembri 2023. aasta otsust alustada Ukrainaga ühinemisläbirääkimisi pärast komisjoni 8. novembri 2023. aasta heakskiitvat soovitust,

– võttes arvesse Euroopa Ülemkogu 14. detsembri 2023. aasta ja 1. veebruari 2024. aasta järeldusi,

– võttes arvesse kodukorra artikli 132 lõiget 2,

A. arvestades, et Venemaa on alates 24. veebruarist 2022 pidanud Ukraina vastu ebaseaduslikku, provotseerimata ja põhjendamatut agressioonisõda; arvestades, et Venemaa sõda Ukraina vastu algas 2014. aastal Krimmi poolsaare ebaseadusliku annekteerimisega ning sellele järgnenud Donetski ja Luhanski oblastite osade okupeerimisega; arvestades, et see agressioonisõda kujutab endast ÜRO põhikirja ja rahvusvahelise õiguse aluspõhimõtete jõhkrat ja jämedat rikkumist; arvestades, et Venemaa tegevus Ukrainas viimase kahe aasta jooksul ohustab jätkuvalt rahu ja julgeolekut Euroopas ja kogu maailmas;

B. arvestades, et Venemaa agressioonisõda on suurim sõjaline konflikt Euroopa maailmajaos alates Teise maailmasõja lõpust ning see peegeldab süvenevat konflikti autoritaarsuse ja demokraatia vahel;

C. arvestades, et Venemaa väed on korraldanud valimatuid rünnakuid elamupiirkondade ja tsiviiltaristu, näiteks koolide ja haiglate vastu; arvestades, et mõrvatud on juba tuhandeid tsiviilisikuid, sealhulgas lapsi, ja veel rohkem on neid, keda on piinatud, ahistatud, seksuaalselt rünnatud või kes on röövitud või sunniviisiliselt ümber asustatud; arvestades, et Venemaa vägede ja käsilasvägede ebainimlik käitumine on

[1] ELT L 161, 29.5.2014, lk 3.

rahvusvahelise humanitaarõigusega täielikult vastuolus; arvestades, et Venemaa katse viia okupeeritud Ukraina aladel läbi etniline puhastus on kaasa toonud jõhkrad massikuriteod; arvestades, et Venemaa eesmärk on hävitada Ukraina rahvuslik identiteet ning kaotada Ukraina kultuur ja omariiklus;

D. arvestades, et miljonid ukrainlased on olnud sunnitud Venemaa agressiooni eest põgenema ja nii Ukraina sees kui ka väljapoole Ukrainat ümber asuma; arvestades, et Venemaa sõjakuritegude tõttu vajab terve põlvkond Ukraina tsiviilisikuid ja sõjaväelasi vaimse stressi, depressiooni, ärevuse ja traumajärgse stressihäire tõttu ravi;

E. arvestades, et Ukraina relvajõud suutsid Venemaa sissetungile vastu seista, vabastasid pärast 24. veebruari 2022 ajutiselt okupeeritud aladest enam kui 50 % ning taastasid kontrolli Ukraina läänepoolse juurdepääsu üle Mustale merele, tõrjudes tõhusalt välja Venemaa Musta mere laevastiku;

F. arvestades, et lääneriikide SKP kokku on 25 korda suurem kui Venemaa oma, kuid 2023. aastal moodustas lääne sõjaline abi Ukrainale vähem kui 0,1 % sellest kogu-SKPst; arvestades, et 2023. aastal kulutas Venemaa agressioonisõjale ligikaudu 6 % oma SKPst ja Ukraina ligi 25 % oma SKPst enda kaitsele;

G. arvestades, et Venemaa agressioonisõda näitab selle riigi postkoloniaalset hoiakut naaberriikide suhtes; arvestades, et seni, kuni Venemaa jääb imperialistliku mõtteviisiga riigiks, kes ajab revisionistlikku poliitikat, jätkab ta jõupingutusi, et säilitada pidev agressioonioht Euroopa mandril; arvestades, et paljud rahvusvahelised osalejad on tunnistanud Venemaa terrorismi toetavaks ja terroristlikke vahendeid kasutavaks riigiks ning selle põhjal tuleks nüüd konkreetseid meetmeid võtta;

H. arvestades, et Euroopa Ülemkogu otsustas komisjoni positiivse soovituse alusel alustada Ukrainaga ühinemisläbirääkimisi ning kutsus nõukogu üles läbirääkimisraamistikku vastu võtma, kui asjakohased komisjoni soovitused on täidetud;

I. arvestades, et EL on alates täiemahulise sissetungi algusest andnud Ukrainale enneolematut ja mitmemõõtmelist toetust, sealhulgas sõjalist toetust mahus, mida ei ole kunagi varem nähtud; arvestades, et ELi, selle liikmesriikide ja Euroopa finantsasutuste poolt alates 2022. aasta veebruarist Ukrainale lubatud abi kogusumma on vähemalt 85 miljardit eurot, sealhulgas humanitaar- ja hädaabi, eelarvetoetus, makromajanduslik finantsabi ja sõjaline abi; arvestades, et liikmesriikidele eraldati 17 miljardit eurot, et võtta vastu ligikaudu neli miljonit Ukraina pagulast, kellele on ajutise kaitse direktiivi[2] alusel antud pikendatud kaitse kuni 2025. aasta märtsini;

J. arvestades, et EL ja selle liikmesriigid on seni andnud Ukrainale 28 miljardi euro eest sõjalist abi; arvestades, et Euroopa rahutagamisrahastut kasutati selleks, et eraldada 5,6 miljardit eurot sõjalise varustuse üleandmiseks Ukrainale liikmesriikide poolt; arvestades, et laskemoona algatusega antakse Ukrainale 2024. aasta märtsiks ligikaudu 524 000 155 mm mürsku, mille on tootnud Euroopa kaitsetööstus, ning aasta lõpuks veel 500 000 mürsku; arvestades, et ELi sõjalise abi missioon Ukraina toetuseks on seni

[2] Nõukogu 20. juuli 2001. aasta direktiiv 2001/55/EÜ miinimumnõuete kohta ajutise kaitse andmiseks ümberasustatud isikute massilise sissevoolu korral ning meetmete kohta liikmesriikide jõupingutuste tasakaalustamiseks nende isikute vastuvõtmisel ning selle tagajärgede kandmisel (EÜT L 212, 7.8.2001, lk 12).

koolitanud 40 000 Ukraina sõdurit Saksamaal ja Poolas ning nende arv aina kasvab;

K. arvestades, et ELi institutsioonid jõudsid hiljuti põhimõttelisele kokkuleppele luua Ukraina rahastu, mis pakub aastatel 2024–2027 toetuste ja laenudena 50 miljardi euro ulatuses prognoositavat keskpika perioodi toetust Ukraina parandamiseks, taastamiseks, ülesehitamiseks ja moderniseerimiseks;

L. arvestades, et Ukraina lapsed maksavad sõjas ülimat hinda – 528 Ukraina last on tapetud ja 1226 haavatud, 1,8 miljonit on pidanud minema pagulastena naaberriikidesse ja veel 2,5 miljonit on Ukraina riigisisesed põgenikud;

M. arvestades, et alates täiemahulise agressioonisõja algusest on Venemaale ja Valgevenesse sunniviisiliselt välja saadetud või okupeeritud aladel kinni peetud ligikaudu 20 000 Ukraina last; arvestades, et Rahvusvaheline Kriminaalkohus on andnud Vladimir Putini ja Maria Lvova-Belova kohta välja rahvusvahelised vahistamismäärused, sest nad vastutavad sõjakuriteo, milleks on laste ebaseaduslik väljasaatmine, ja laste ebaseadusliku üleandmise eest Ukraina okupeeritud aladelt Venemaale; arvestades, et Ukrainasse on tagasi saadetud vähem kui 400 last, kes on taasühinenud oma perekondadega;

N. arvestades, et Ukraina on sõlminud Ühendkuningriigi, Taani, Itaalia, Saksamaa ja Prantsusmaaga julgeolekulepingud kooskõlas G7 ühisdeklaratsiooniga Ukraina toetamise kohta, milles lepiti kokku 12. juulil 2023 Vilniuses toimunud NATO tippkohtumise raames; arvestades, et G7 võetud kohustus avas ukse läbirääkimistele, et vormistada Ukraina toetuseks pikaajalised kahepoolsed julgeolekualased kohustused ja kord;

1. kinnitab vankumatut solidaarsust Ukraina rahva ja juhtidega ning toetust Ukraina sõltumatusele, suveräänsusele ja territoriaalsele terviklikkusele tema rahvusvaheliselt tunnustatud piirides;

2. kordab, et mõistab kõige karmimalt hukka Venemaa ebaseadusliku, provotseerimata ja põhjendamatu agressioonisõja Ukraina vastu ning Valgevene režiimi osalemise selles; nõuab, et Venemaa ja tema käsilasväed lõpetaksid kogu sõjategevuse ja viiksid Ukraina kogu rahvusvaheliselt tunnustatud territooriumilt välja kogu sõjaväe, käsilasväed ja sõjavarustuse, lõpetaksid Ukraina tsiviilisikute sunniviisilise väljasaatmise ja vabastaksid kõik kinnipeetud ukrainlased; nõuab, et Venemaa kodanike asustamine Ukraina ajutiselt okupeeritud aladele lõpetataks ja pööratаks tagasi;

3. tuletab meelde, et Venemaa agressioonisõda algas Krimmi poolsaare ebaseadusliku annekteerimisega 2014. aasta veebruaris; tuletab meelde, et poolsaar muudeti sõjaväebaasiks ja see oli 2022. aasta täiemahulise sissetungi hüppelaud;

4. avaldab tunnustust vaprale Ukraina rahvale, kes on õigustatult 2023. aasta Sahharovi mõttevabaduse auhinna laureaat ning kaitseb jätkuvalt julgelt oma riiki, suveräänsust, iseseisvust ja territoriaalset terviklikkust ning ühtlasi ka vabadust, demokraatiat, õigusriiki ja Euroopa väärtusi jõhkra režiimi eest, mille eesmärk on õõnestada meie demokraatiat ning nõrgestada ja lõhestada meie liitu;

5. avaldab sügavat kaastunnet nende julgete kaitsjate perekondadele ja lähedastele, kes on

ohverdanud oma elu Ukraina, tema rahva, vabaduse ja demokraatia kaitseks; nõuab ELilt ja selle liikmesriikidelt jätkuvat ja suuremat toetust Ukraina vigastada saanud kaitsjate ravimiseks ja rehabilitatsiooniks;

6. väljendab otsustavust aidata Ukraina rahval säilitada vastupanuvaimu ja usku paremasse tulevikku, kus Ukrainas ja Euroopas valitseb rahu, ükski Ukraina territooriumi osa ei ole Venemaa okupatsiooni all ning ükski Ukraina ega muu riigi kodanik ei tunne end ähvardatuna või rünnatuna soovi tõttu elada rahus, turvaliselt ja jõukalt ning Euroopa väärtusi ja põhimõtteid austades; kordab, et Ukrainal kui sõltumatul ja suveräänsel riigil on põhiõigus otsustada oma tuleviku üle, sealhulgas vabadus valida oma liite ja poliitikat ning järgida oma riiklikke huve;

7. kiidab ELi kodanike, kodanikuühiskonna, liikmesriikide ja ELi enda solidaarsust Ukraina ja tema rahvaga; toetab ajutise kaitse direktiivi jätkuvat pikendamist Ukrainast Venemaa agressioonisõja tagajärjel põgenevate isikute suhtes;

8. on veendunud, et sõja tulemus ja rahvusvahelise üldsuse seisukoht mängivad otsustavat rolli teiste autoritaarsete režiimide tulevase tegevuse mõjutamisel, kes jälgivad tähelepanelikult sõja kulgu ja hindavad, millises ulatuses on neil võimalik rakendada agressiivset välispoliitikat, sealhulgas sõjaliste vahendite abil;

9. rõhutab, et Ukraina peamine eesmärk on võita sõda Venemaa vastu, mis hõlmab kõigi Venemaa sõjaliste jõudude, käsilasvägede ja liitlaste Ukraina rahvusvaheliselt tunnustatud territooriumilt välja surumist; on seisukohal, et seda eesmärki on võimalik saavutada ainult eranditult igat liiki tavarelvade jätkuva, püsiva ja pidevalt suureneva tarnimisega Ukrainasse;

10. tuletab meelde, kui oluline on vabastada ja deokupeerida Krimmi poolsaar, mis on Venemaa poolt olnud okupeeritud juba kümme aastat; tuletab meelde, et Ukrainale lojaalsed poolsaare kodanikud, eelkõige põlistatarlased, seisavad silmitsi represseerimise, vahistamise ja piinamisega; tuletab meelde, et Venemaa okupatsioonijõud on teinud kõik endast oleneva, et kustutada poolsaarel tatari pärand ja Ukraina kohaloleku mälestus; toetab Ukraina jõupingutusi Krimmi, eelkõige Krimmi platvormi taasintegreerimiseks;

11. kinnitab veel kord oma toetust järjepidevale sõjalise abi andmisele Ukrainale nii kaua, kui see on vajalik, ja mis tahes vormis, mis on Ukrainale võitmiseks vajalik; tunnustab jõupingutusi, mida liikmesriigid on seni teinud Ukrainale antava sõjalise toetuse andmisel ja mida on teinud komisjoni asepresident ning liidu välisasjade ja julgeolekupoliitika kõrge esindaja selle koordineerimisel; kordab oma üleskutset, et liikmesriigid oma sõjalist toetust oluliselt suurendaksid ja kiirendaksid, et võimaldada Ukrainal mitte üksnes end Venemaa rünnakute eest kaitsta, vaid ka taastada täieliku kontrolli kogu oma rahvusvaheliselt tunnustatud territooriumi üle;

12. on veendunud, et Ukrainale antavale sõjalisele abile ei tohiks kehtestada piiranguid; juhib tähelepanu sellele, et ELi liikmesriikide antavate toetuste summad protsendina nende SKPst on väga erinevad; nõuab vajalikke investeeringuid Euroopa kaitsesektori tööstuslikku baasi, et oluliselt suurendada toodangut, et rahuldada Ukraina vajadusi ja täiendada ELi liikmesriikide ammendunud varusid; rõhutab, et Ukraina vajab eelkõige keerukaid õhutõrjesüsteeme, pikamaarakette, nagu raketid TAURUS, moodsaid

lahingulennukeid, eri liiki suurtükke ja laskemoona (eelkõige 155 mm mürske), droone ja relvi nende vastu võitlemiseks; toetab ettepanekut, et kõik ELi liikmesriigid ja NATO liitlased peaksid Ukrainat sõjaliselt toetama vähemalt 0,25 %ga nende SKPst aastas; nõuab Euroopa rahutagamisrahastu rahalise ülemmäära üldist suurendamist ja on veendunud, et seda tuleks kasutada muu hulgas selleks, et Ukraina vajaduste rahuldamiseks hankida maailmaturul kättesaadavat laskemoona ühest allikast; on seisukohal, et praegune ELi laskemoona tootmine, mis on usaldatud kolmandatele riikidele, tuleks ümber suunata ja et Ukrainale tuleks anda sellele eelisjuurdepääs; kutsub ELi liikmesriikide valitsusi ja kaitsetööstust üles tegelema hilinenud tarnete ja nende põhjustega koos vastuvõtjariikidega; kutsub USA Esindajatekoda üles võtma viivitamata vastu Ukrainale antava sõjalise abi paketi;

13. väljendab heameelt julgeolekulepingute allkirjastamise üle Ukraina ning Ühendkuningriigi, Taani, Itaalia, Saksamaa ja Prantsusmaa vahel kooskõlas G7 ühisdeklaratsiooniga Ukraina toetamise kohta, ning kutsub teisi sarnaselt meelestatud partnereid üles seda eeskuju järgima; rõhutab, et neid julgeolekulepinguid ei saa pidada NATO tulevase liikmesuse asendajaks; väljendab heameelt edusammude üle, mida on tehtud Euroopa rahutagamisrahastu raames loodava uue Ukraina abifondi praktiliste üksikasjade ja rahalise ülemmäära osas; see abifond toetaks Ukrainale sõjalise varustuse tarnimist Euroopa ühiste hankealgatuste kaudu;

14. kordab oma toetust Ukraina presidendi Volodõmõr Zelenskõi esitatud rahuvalemile; on veendunud, et see on terviklik kava Ukraina territoriaalse terviklikkuse taastamiseks; tuletab meelde, et selle kava 10 punkti leidsid kajastust ÜRO Peaassamblee 23. veebruari 2023. aasta resolutsioonis ES-11/6, mis käsitleb ÜRO põhikirja põhimõtteid, mis on aluseks terviklikule, õiglasele ja püsivale rahule Ukrainas;

15. kordab oma üleskutset komisjonile, komisjoni asepresidendile ning liidu välisasjade ja julgeolekupoliitika kõrgele esindajale ning liikmesriikidele teha Ukrainaga ja rahvusvahelise üldsusega koostööd, et luua erikohus Venemaa juhtide ja nende liitlaste – nagu Valgevene režiim – poolt Ukraina vastu toime pandud agressioonikuriteo uurimiseks ja selle eest vastutusele võtmiseks; peab tervitatavaks Haagis rahvusvahelise keskuse loomist Ukraina-vastaste agressioonikuritegude eest vastutusele võtmiseks;

16. väljendab õudust asjaolu üle, et Venemaa agressioonisõda Ukraina vastu on toonud kaasa ühe kõige kiiremini kasvava laste massilise ümberasustamise pärast Teist maailmasõda; tuletab meelde, et tsiviiltaristu ulatuslik sihikule võtmine on põhjustanud Ukraina laste ulatusliku ilmajäämise juurdepääsust põhiteenustele, nagu haridus ja tervishoid, eelkõige vaimse tervise alane toetus;

17. kordab, et Ukraina laste, sealhulgas lasteasutustes elanud laste jätkuv sunniviisiline ümberpaigutamine ja väljasaatmine Venemaale ja Valgevesse ning nende sunniviisiline adopteerimine Venemaa perede poolt on vastuolus Ukraina ja rahvusvahelise õigusega; rõhutab, et genotsiidi vältimise ja selle eest karistamise konventsiooni II artikli kohaselt on laste sunniviisiline ümberpaigutamine ühest üksusest teise genotsiid; nõuab, et Venemaa ja Valgevene ametivõimud tagaksid kõigi Ukraina laste viivitamatu tagastamise; kiidab Ukraina kohalike organisatsioonide jõupingutusi, kes toetavad igal üksikjuhul eraldi vanemaid ja perekondi laste otsimisel ja nende turvalise tagasipöördumise eest võitlemisel;

18. mõistab hukka Venemaa kavatsuse korraldada 15.–17. märtsil 2024 ajutiselt okupeeritud Ukraina aladel presidendivalimised ja rõhutab, et ta ei tunnusta nende ebaseaduslike valimiste tulemusi;

19. kordab oma nõudmist, et praegu kehtiva assotsieerimislepingu rakendamisel tehtava töö ja ühinemisläbirääkimiste protsessi vahel oleks uuenduslik, täiendav ja paindlik koostoime, võimaldades Ukraina järkjärgulist integreerimist ELi ühtsele turule ja valdkondlikesse programmidesse, sealhulgas juurdepääsu ELi rahalistele vahenditele asjakohastes valdkondades, et Ukraina kodanikud saaksid ühinemisest kasu kogu protsessi vältel, mitte ainult pärast selle lõpuleviimist;

20. rõhutab, et Venemaa agressioonisõda on põhjalikult muutnud geopoliitilist olukorda Euroopas ja ohustab selle julgeolekustruktuuri ning et sellele reageerimiseks on vaja ELi julgeid, vapraid ja ulatuslikke poliitilisi, julgeoleku- ja finantsotsuseid;

21. väljendab heameelt Euroopa Ülemkogu otsuse üle alustada ühinemisläbirääkimisi Ukrainaga, kui komisjoni soovitused on täidetud; on veendunud, et Ukraina ELi liikmesus on geostrateegiline investeering ühtsesse ja tugevasse Euroopasse ning annab tunnistust juhtrollist, otsusekindlusest ja ettenägelikkusest; nõuab asjakohase läbirääkimisraamistiku kiiret esitamist ja selle vastuvõtmist, kui komisjoni 8. novembri 2023. aasta soovituse asjakohased meetmed on võetud;

22. tuletab meelde, et ELiga ühinemise protsess põhineb saavutustel ning et laienemismetoodikas pannakse rõhku niisugustele olulistele valdkondadele nagu õigusriik, põhiväärtused, inimõigused, demokraatia ja võitlus korruptsiooni vastu; on veendunud, et kindlalt tulemuspõhine ühinemisprotsess on nii Ukraina kui ka ELi parimates huvides; julgustab ELi ja liikmesriike pakkuma Ukrainale ELiga ühinemise käigus suuremat toetust ja abi, sealhulgas tehnilist oskusteavet, abi suutlikkuse suurendamiseks ja institutsioonilisteks reformideks, mis on vajalikud liikmesuse kriteeriumide täitmiseks;

23. kutsub Ukraina valitsust üles jätkama kohaliku omavalitsuse tugevdamist, kusjuures see reform on pälvinud palju kiidusõnu nii riigisiseselt kui ka rahvusvaheliselt, ning integreerima detsentraliseerimise reformi edu Ukraina parandamis-, taastamis- ja ülesehitusprotsesside üldisesse struktuuri;

24. väljendab heameelt ELi institutsioonide põhimõttelise kokkuleppe üle luua Ukraina rahastu, mis annab Ukrainale prognoositavat finantsabi, ning nõuab selle kiiret kasutuselevõttu; rõhutab ülemraada, riigi tasandist madalama tasandi üksuste ja kodanikuühiskonna suuremat rolli täitevvõimu asjakohaste partneritena Ukraina kava kaudu rahastatavate prioriteetide kindlaksmääramisel, rõhutades, et see suurendab ka rahastu järelevalvet ja seiret;

25. kutsub nõukogu üles jätkama oma sanktsioonipoliitikat Venemaa ja Valgevene vastu, jälgides, revideerides ja suurendades selle tulemuslikkust ja mõju; palub komisjonil ja liikmesriikidel tagada kõigi sanktsioonipakettide viivitamatu rakendamine ja täielik järgimine; palub komisjonil koostada mõjuhinnangu sanktsioonide mõjususe kohta Venemaa sõjategevuse takistamisel ja sanktsioonidest kõrvalehoidmise kohta; tuletab meelde, et EL töötab välja õigusakte, et määratleda piiravate meetmete rikkumine kuriteona; kutsub liikmesriike üles võtma vastu täiendavaid sanktsioonipakette, mille

eesmärk on nõrgestada Venemaa sõjamasinat ja mis on suunatud Venemaa majanduse muudele sektoritele, nagu tuumasektor, eelkõige Rosatom, metallurgia ja põllumajandus;

26. mõistab hukka kõik riigid, kes tarnivad Venemaale sõjavarustust ja abistavad Venemaad talle kehtestatud sanktsioonidest kõrvalehoidmisel ja nende mõju vältimisel, ning nõuab, et EL esitaks rangeid süüdistusi ettevõtetele, ühendustele ja üksikisikutele, kes osalevad sanktsioonidest kõrvalehoidmises; nõuab tungivalt, et EL, selle liikmesriigid ja nende liitlased suurendaksid kehtestatud sanktsioonide mõjusust, võtaksid kiireloomulisi meetmeid, et tõrjuda kõik katsed neist sanktsioonidest kõrvale hoida, ning töötaksid välja teisese sanktsioonimehhanismi, millega kõrvaldada kõik lüngad;

27. nõuab, et EL ja selle liikmesriigid võtaksid lisameetmeid Venemaa rahvusvahelise isoleerimise jätkamiseks, sealhulgas seoses Venemaa liikmesusega rahvusvahelistes organisatsioonides ja organites, nagu ÜRO Julgeolekunõukogu;

28. toonitab, et on hädavajalik töötada välja kindel õiguskord, mis võimaldab ELi poolt külmutatud Venemaa varad konfiskeerida ja kasutada neid Venemaa Ukraina-vastase agressiooni mitmesuguste tagajärgede leevendamiseks, sealhulgas riigi ülesehitamiseks, Venemaa agressiooni ohvritele hüvitise maksmiseks ning Ukrainale sõjavarustuse ostmiseks; rõhutab oma veendumust, et kui sõda lõpeb, peab Venemaa olema kohustatud maksma talle määratud reparatsioone, tagamaks, et ta annab olulise panuse Ukraina ülesehitamisse; väljendab heameelt nõukogu hiljutise otsuse üle, milles selgitatakse, millised on nende väärtpaberite keskdepositooriumide kohustused, kus on hoiul ELi piiravate meetmete tulemusel tõkestatud Venemaa keskpanga varad ja reservid; väljendab heameelt Venemaa agressiooni tekitatud kahjude registri loomise üle, mis on esimene samm rahvusvahelise hüvitamismehhanismi loomisel;

29. kordab oma muret olukorra pärast Zaporižžja tuumaelektrijaamas, mis on Venemaa ebaseadusliku kontrolli all; toetab jõupingutusi Rahvusvahelise Aatomienergiaagentuuri jätkuva kohaloleku säilitamiseks Zaporižžja tuumaelektrijaamas; tuletab meelde Venemaa tegevust, mis on põhjustanud suurt kahju keskkonnale Ukrainas, sealhulgas Kahhovka tammi hävitamine, Ukraina metsade raie, ulatuslik kaevandamine ning õhu- ja veevarude saastumine, ning mõistab selle tegevuse hukka; kordab oma sügavat muret sõja laiema pikaajalise keskkonnamõju pärast; rõhutab vajadust luua süsteem Venemaa põhjustatud keskkonnakahju registreerimiseks ja hindamiseks ning valmistada ette õiguslik alus Venemaa vastutusele võtmiseks nende kuritegude eest;

30. nõuab, et EL ja selle liikmesriigid teeksid strateegilist ja ennetavat tööd, et võidelda hübriidohtude vastu ja takistada Venemaa sekkumist läänes Ukraina ja ELi poliitilistesse, valimis- ja muudesse demokraatlikesse protsessidesse, eelkõige takistada pahatahtlikke tegusid, mille eesmärk on manipuleerida avaliku arvamusega ja õõnestada Euroopa integratsiooni, pidades eelkõige silmas eelseisvaid Euroopa Parlamendi valimisi;

31. väljendab muret Ukraina ülemraada liikmete välisreiside piiramise pärast; on veendunud, et seda võib pidada valitud parlamendiliikmete, eelkõige opositsiooni esindavate parlamendiliikmete poliitilise tegevuse valimatuks piiramiseks; on kindlalt veendunud, et sõja ajal ei tohiks eirata ühtegi poliitilist ressurssi, mis võib esindada

Ukraina eesmärki mõnes rahvusvahelises foorumis;

32. teeb presidendile ülesandeks edastada käesolev resolutsioon nõukogule, komisjonile, komisjoni asepresidendile ning liidu välisasjade ja julgeolekupoliitika kõrgele esindajale, liikmesriikide valitsustele ja parlamentidele, Ukraina presidendile, valitsusele ja ülemraadale, ÜRO-le ning Venemaa ja Valgevene ametivõimudele.